

CESTA DO DUŠE MĚST

ROBERT KESSNER

PRAGO *LINE*

The logo for PRAGO LINE features the word "PRAGO" in a bold, black, sans-serif font, followed by "LINE" in a black, italicized, sans-serif font. The text is positioned above a stylized graphic consisting of two horizontal lines: a red line on top and a blue line on the bottom. These lines are connected by a white, curved, bridge-like shape that dips under the "O" in "PRAGO" and rises under the "L" in "LINE".

CESTA DO DUŠE MĚST

ROBERT KESSNER

Praha 2013
Nakladatelství Jindřich Kraus – PRAGOLINE

© Robert Kessner
© Nakladatelství Jindřich Kraus – PRAGOLINE 2013

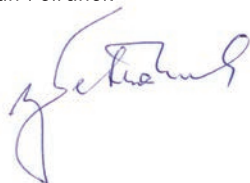
Důvěrná zpověď o putování duší

Prastará legenda Keltů (a Češi k nim odedávna podle všeho patří) tvrdí, že duše se nachází (a neustále putuje) mezi očima a srdcem. Já to mám za samozřejmost. Kde jinde by lidská duše měla sídlit? Má-li se však zjevit světu, pak nejpřirozeněji to učiní štětcem malíře. Umělcova duše se zmocní vjemu očí, znásobí jej citem srdce, vklouzne do malířovy ruky rovnou k paletě a neprodleně spěchá k plátnu. Takhle prostě funguje putování duše a její promluva. Nejinak je tomu u Roberta Kessnera.

Ten už má na svědomí dvě takové knížky o Praze, stejné skromným formátem, ale bohaté láskyplným viděním stověžaté matičky. Teď, jako pravý syn Země české, putoval napříč naší zemí a poslušen své duše ztvárnil její vnímavý pohled do miniaturních vyznání pokorné a tiché lásky. A co víc. Jsa si vědom, kolik nás žije obohaceno krásou Čech (u mnohých z nás je to také jediné osobní obohacení), požádal na třicet přátel o vyznání jejich duší k místům a městům nejbližším a nejdražším.

Každý z nás má někde svůj nejmilejší kout s tajemstvími z dětství či pozdějšími životními prožitky. O těch lze leccos prozradit nebo něco jen trochu naznačit. Ale vždy je to vyznání lásky, která nepomíjí, dokud člověk dýchá. Tato knížka je o sepětí lidských duší s dušemi drahých míst a měst. Také k laskavému čtenáři na některé stránce zajisté přijde chvíle, kdy zavře oči, aby se i jeho duše k putování jiných připojila a prožila po svém okamžiky vlastní, neopakovatelné, osobité. Ať jsou svou většinou šťastné. To bylo záměrem Roberta Kessnera a jeho přátel v jejich vyznání o vztahu k naší zemi. Prožijte chvíle pohody a vřidnosti s „Cestou do duše měst“.

Jan Petránek

LADISLAV LAHODA

prezident Společnosti pro výzkum historického podzemí

Brno podzemní

Noční Brno. Tajemné scenérie Špilberku a Petrova, věže chrámů a světa liduprázdných ulic a náměstí v čase blížícího se rána. Lidé už spí, ale mystéria skrývající se v hlubinách pod povrchem města právě ožívají... Dlouhá a podivná je historie vzniku brněnského podzemí a dodnes není úplně odhalena. Brno nemá velký, navzájem propojený systém sklepů – takzvané městské podzemí, zato však různá sklepení, odvodňovací chodby, prastaré kanalizace a studny. Také krypty a pohřebiště i novověké zajímavosti – profíledecké kryty a válečné zbrojní továrny. Mnohé z nich se dnes zvolna vynořují z hlubin času a umožňují tak nahlédnout do historie a porozumět dávnému životu města.

Vztah místních lidí k podzemí a jeho historii je ale zvláštní, jiný než v ostatních městech. Nikde jinde nestojí tak dlouhé fronty na mimořádné prohlídky nově objevených sklepů nebo krytů. Nikde jinde se nevyprávějí o podzemí tak zajímavé příběhy. Protože zpřístupňování chodeb pro veřejnost postupuje pomalu, Brňané hledají jiné cesty. Asi by se už nedali spočítat lidé, kteří se s baterkou v ruce vydali na dobrodružný průzkum „tramvajové štol“ pod Špilberkem. Snad každý brněnský kluk už zkoumal sklepy na Pekařské nebo pod Želným trhem. Nebo hromadné víkendové návštěvy nedokončených štol pro podzemní továrnu ve Stránské skále. Všude jinde by podobné podzemí bylo zazděno či zamřížováno, a zde se hrají skautské hry, projíždějí se maminky s kočárky a piknik ve štolách už patří k neodmyslitelnému brněnskému koloritu.

A tak žije brněnské podzemí svým vlastním životem dál a do paměti lidí ukládá dávné příběhy. Kdo a kdy naskládal více než padesát tisíc lebek a koster do podzemních chodeb pod kostelem sv. Jakuba, zazdil vchod do augustiniánské hrobky pod podlahou kostela sv. Tomáše či uschoval stříbrný poklad ve sklepech domu pánu z Fanalu? A záhada takřikajíc nehlubší. Ze dna 114 metrů hluboké studny na třetím nádvoří Špilberku vedou dvě odbočující chodby. Možná pocházejí už z poloviny 13. století, kdy byla studna vyhloubena a sloužily k hledání pramenů. Ale při čištění studny v roce 1991 byla v jedné ze štol nalezena téměř neporušená kostra vojáka rakousko-uherské armády asi z roku 1858.

Tajemné brněnské podzemí bude ještě dlouho podněcovat obrazotvornost lidí. Jako by se právě zde zrodil dávný citát:

*...záblesky světla, stíny na stěnách, obrazy z šerého dávnověku
zde spí démoni vyhnání z lidského světa trojediným bohem
odtud člověk vzešel a sem se jednou vrátí...*

U Kapucínské krypty / Next to the Capuchin Crypt / Bei der Kapuzinergruft